

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 28 MAJA V. S. 1813 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Peterzburg, dnia 7 Maja, v. s.

Honorowy Dozorca Szkół powiatu Toropeckiego, w gubernii Pskowskiej, Assesor Czeliszczew, oświadcza wybudować wygodny dom dla Szkoły, na początkowy zakład biblioteki dać 200 rub. i na własny koszt przyjąć trzech ubogich uczniów.

W biegu miesiąca lutego, roku teraźniejszego 1813, w gubernii Katarynosławskiej, w powiecie Sławianoserbskim, utworzono następujące Szkoły parafialne: d. 2. Werhuńską; d. 4. Zeltiańską; d. 7 Krymską i d. 8 Niżnińską. Dozorca honorowy Szkół tego powiatu ofiarował do biblioteki każdej Szkoły książkę, w ogóle na 50 rub. wartości, i przez całą zimę własnym drzewem opalał Szkołę Niżnińską. Panna Marya v. Frikcius darowała dla tej Szkoły 3 książki, wartości 3 rub., a Dozorca zwyczajny Szkoły Zeltiańskiej, Rejestrator Koleski Sabo, dla Szkoły jemu powierzonej ofiarował rezę papieru, tuzin ołówków i 200 piór, z oświadczeniem, iż, jeżeliby ta ofiara była niedostateczną, uczyni on nową, do 50 rubli wynoszącą. (Gaz. S. Peterzb. Akad.)

Nitawa, dnia 11 Maja, v. s.

Miasto nasze wśród powszechnego żalu i smutku, oddało dziś ostatnią część szanownym zwłókom Jasnemu Oświeconego Jenerała Feldmarszałka, Xiążęcia Michała Łaryonowicza Goleniszczewa-Kutuzowa-Smołenskiego, które przywieziono tu o godzinie 3ciej z północy. O dwie wiorsty od miasta spotkali je tułteysi Kupcy, i wyprząc konie z powozu, łzami się zalewając, sami je wiezli. Żałobna ta processya, w pośród śpiewania duchowieństwa i bicia we dzwony, postępowała aż do tutejszego kościoła ś. Symeona, gdzie odprawiły się żałobne modły, w obecności wielkiego zgromadzenia ludu. Po czém gorliwe kupiectwo wiozło jeszcze blisko wiorsty za miasto do punktu, gdzie we dwa szeregi uszykowane stało wojsko, które oddało honory zwłókom i na salwę trzykroć z ręcznej wystrzeliło broni. Okrzyki ludu wyrażały rzeczywistą jego wdzięczność dla tego męża, który w pełnym sławy zawodzie dni swoje zakończył, a w sercach prawych oyczyzny synów wiecznej dla siebie wdzięczności pomnik zostawił. (P. P.)

Bolder-Aa, dnia 10 Maja, v. s.

Od d. 29go kwiet. do dnia dzisiejszego nanowem zawinęło do naszego portu 76 okrętów kupieckich; ztąd zaś wypłynęło 23. (P. P.)

Archangelsk, dnia 2 maja, v. s.

Towary przez tutejszą celną komorę, w przeciągu zeszłego miesiąca wprowadzone, wynoszą wartości 633,146 rub. 87½, są zaś: drzewo sandałowe, faryna cukrowa, tytoń amerykański, etc. (P. P.)

Białystok, dnia 2 maja, v. s.

Wczora weszły tu, jedna kompania artylleryi konney ciężkiej i ośm szwadronów huzarów, należących do wojska odwodowego, pod dowództwem Jenerała Majora Bezobrazowa. Licznie na ten widok lud zgromadzony, nie mógł się nasycić oglądaniem, równie porządku, w jakim te wojska wchodziły do miasta naszego, i rycerskiej prawdziwie ich postawy, jakoteż piękności i dzielności koni. Powszechnie się dziwiono, widząc, że Rossya, bez wszelkiej obcey

pomocy, w samey sobie nieprzeliczone i niewyczerpane posiada środki do pokonania nieprzyjacielskiej potęgi. Jutro przechodzić będzie tędy druga kompania artylleryi konney ciężkiej. Są to kompanie nowo zupełnie uformowane.

Przez komorę Choroszczańską, w Obwodzie tutejszym, wyprowadzono Rossyjskich towarów w ogólności, na 21,485 rubli wartości wynoszących. (P. P.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Berlin, dnia 27 Kwietnia, n. s.

Miedzy różnemi przejętymi listami, które w dzisiejszym Korrespondencie Pruskim są wydrukowane, czytamy następujące:

„Niespodzianie i z wielkim dla mnie zdziwieniem, Mości Xiąże Eckmühl, dowiedziałem się, że z wojskami swemi poszedł na Gifhorn. Pisałem do niego, iż w zdarzeniu, jeżeliby nieprzyjaciół zmusił nas do ustępu, nam wtedy łączyć się należy; najmniejszej nie mam przyczyny myśleć, iżby w bliskości jego znajdował się, nieprzyjaciół. Jeżeliby zaś był w rzeczy samej; dziwię się, dla czego natychmiast o tém mi nie uwiadomił; w przeciwnym zaś zdarzeniu nie wypadło mu samowolnie opuszczać stanowiska swego. Powiadam, że nieprzyjaciół przeszedł Elbę pod Dömitz. Jeżelibyś się WP. znajdował w Salzwedel, mógłbyś pójść na jego spotkanie, i zmusić go do przejścia na powrót na drugi brzeg tej rzeki. Teraz nie mogę mu dać żadnych rozkazów, tyczących się kierunku wojsk jego, dla tego, że WP. nie wyraził mi przyczyn, które mu do wspomnionego poruszenia powodem były. Oczekuję od niego raportu. Z resztą proszę Boga, ażeby go miał w swojej świętej opiece.

Aschersleben, dnia 13 kwietnia, 1813 roku.

Podpisano: Eugeniusz Napoleon.

„Bardzo życzę, ażebyśmy do czasu przybycia Cesarza do żadnej nie byli przymuszeni utarczki. Wojsko nasze, mające do 45,000 ludzi w ten czas, kiedy się znajdowało w szanću przedmostowym, a które w połowie prawie ze starego składało się żołnierza, pewną poniosło stratę. Nieprzyjaciół, od siedmiu do ośmiu tysięcy tylko mający, nie wahał się na nas uderzyć; a w przedsięwzięciu swoim tak szczęśliwy miał skutek, jakiego sam nawet spodziewać się nie mógł. Prawda, że on niespodzianie napadł na naszą kawaleryą w czasie jej furazowania, i to jeszcze w takim miejscu, w którym mało mieliśmy wojska. Wszyscy, którzy się w bitwie tej znajdowali, i w której Jenerał Grenier został raniony, powiadają, że rozrządzenia z naszej strony były bardzo niedorzeczne. Bez wątpienia było zamiarem nieprzyjaciół, odciągnąć nas ku Brandeburgowi w ten czas, kiedy pod Dessau przeprawę swą skutecznie, a Xięciu Wice-Królowi w odwrócenie przeszkadzać. Ale plan został przenikniony. (!)

„Teraz przed szanćem przedmostowym nie wielka liczba znajduje się piechoty. Co do nas, tak spokojni jesteśmy, jak, gdybyśmy o 1000 mil od nieprzyjaciół byli oddaleni — Sam tylko niedo-

„ statek żywności może w nas sprawić niespokojność.
„ Zostań etc.

„ Najjaśniejszy Panie!

„ Wice-Król robił dnia dzisiejszego rozpoznawanie, aż do *Leimbach*. Dostrzeżono 600 kozaków. W tymże czasie uwiadomił Xiążę *Belluno*, że on widzi nieprzyjaciela w okolicach *Bernburga*.
„ W samej rzeczy słyszeliśmy z tej strony kilka wystrzałów działowych.

„ J. C. W. ma zamiar rozpoznawać jutro okolicę *Bernburga*.

„ Marszałek *Ney* wojska swe zgromadził pod *Würtzburgiem*.

„ Nieprzyjaciel z wielką siłą zda się ciągnąć ku *Erfurtowi*. W raportach dzisiejszych odebranych donoszą, że kozacy pokazali się dziś około *Weimar*.

„ W czasie dzisiejszego rozpoznawania, dostały mi się *Gazety Hallskie*, pod dniem 8 kwietnia, w których bardzo wiele piszą o dobrem przyjęciu i spotkaniu, które czyniono dla walecznych Rosyan w tém mieście. Pod artykułem z *Saxonii*, d. 28 marca, donoszą, że Król Saski pozwolił Jenerał *Leytnantowi v. Zeschau* nosić znaki orderu s. Jana Jerozolimskiego, dane mu przez Króla Pruskiego.

„ Jestem etc.

Aschersleben, dnia 18 kwietnia 1813 roku o godzinie 11stey przed północą.

podpisano: *Chevalier Goumbert*.

(*Gaz. S. Peterzb. Akad.*)

Berlin, dnia 6 maja, n. s.

Naynowsze wiadomości od wojska udzielone zostały publiczności tutejszej przez następującą publikację: „ Po kilkodniowych, uporczywych, lecz zwyciężkich utarczkach, które zaszły na obu skrzydłach połączonego wojska naszego, od dnia 26go przeszłego kwietnia; dnia 2go t. m., nie tylko pod *Hallą* z wielką stratą za rzekę *Salę* wyparty został nieprzyjaciel, ale nadto, tegoż dnia, wydano mu wielką bitwę na równinach, między *Lutzen* i *Pegau*.

„ Pomyślność nie odstąpiła strony naszej od początku bitwy do nadejścia nocy, która przeszkodziła ostatecznemu korzystaniu z tej zwycięskiej walki.

„ Walka z obu stron była najzaciętsza i najkrwawsza.

„ Wojska nasze z niepodobnem do opisanja walcząc męstwem, i przemożły przewyższającego liczbą nieprzyjaciela.

„ Najjaśniejszy Król Jegomość i wszyscy Królewiczowie w pożądanym znajdują się zdrowiu.

„ Spieszmy z udzieleniem Publikum tej wiadomości i podobnie uczynić nie omieszkamy, skoro odbierzemy urzędową wiadomość o bitwie, która, podług podobieństwa do prawdy, dnia 3go t. m. jeszcze trwała.

Niech żyje Król,

i waleczni sprzymierzeni rycerze.

„ *Berlin* dnia 5go maja 1813 roku,

„ Rząd Wojenny krajów, położonych między *Elbą* i *Odrą*.

Podpisano: *F. L'Estocq. Sack.*

Berlin, dnia 11 maja, n. s.

W gazetach *Berlińskich* czytamy następujące ogłoszenie: „ Uwiadamy mieszkańców tutejszej stolicy, iż, podług otrzymanych niewątpliwych wiadomości, wojska sprzymierzone stoją częścią na tej, częścią na tamtej stronie rzeki *Elby*; pełne męstwa i gotowe są nanowo uderzyć na nieprzyjaciela i wyparować go z pobrażów tej rzeki. Oddział nieprzyjacielski został nie przyjęty do twierdzy *Saskiej Torgau*. Tym czasem dla bezpieczeństwa stolicy i prowincyi od partyi nieprzyjacielskich, Król Jmć rozkazał Jenerał *Leytnantowi Bülow* zaślaniać *Berlin*. Milicya ziemska i wojsko we-

„ wnętrzney straży ziemskiej będą w tych miejscach, zasilały regularne wojsko. Korpus *Rosyjski*, 30,000 ludzi liczący, przez dowodzącego Jenerała *Barclay-de-Tolli* ku *Odrze* i tu śpiesznie prowadzony, łącznie z 15,000 ludzi pod dowództwem Jenerała *Hrabiego Lewisa* i mocnymi rezerwami, które również są w marszu, odbiorą nieprzyjacielowi wszelką sposobność, o cobykolwiek on śmiał się kusić. „

(*Gaz. S. Peterzb. Akad.*)

Berlin dnia 22 Maja, n. st.

Podług ogłoszonych w tej stolicy wiadomości cztery bataliony z załogi twierdzy *Szczecina*, dnia 12go ter. Mscą, bardzo gwałtowną uczyniły wycieczkę, która się im tak nieszczęśliwie powiodła, że wojska oblegające wystawiły swoje baterie o 400 kroków od bramy *Berlińskiej*, i z tych do *Francuzów* w największym popłochu uciekających strzelały — *Ranni* z wojsk sprzymierzonych zostali po części do *Töplitz* (w *Czechach*) odesłani — Przyszła tu wiadomość z *Aklam*, że Xiążę następca *Szwedzkiego* tronu dnia 17go t. m. wylądował na wyspę *Rugen*, a dnia 18go przybył do *Stralsundu*. Tegoż dnia przedstawiony był J. K. W. Major *Hrabia Kalkreuth*, i bardzo mile od Królewicza przyjęty.

Weymarskiej służby Major *Linker*, który z *Weymarsko-Saskim* korpusem wojska w *Eisenach* kapitulował, został zapozwany przed Sąd Wojenny ustanowiony w *Gotha*, aby się przed nim na dzień 12 Sierpnia stawił.

Pruski Korrespondent pod dniem 19 Maja n. st. donosi, że przystąpienie *Austrii* do sprawy *Monarchów* sprzymierzonych, jest już teraz wiadomością urzędową.

(*Zuschauer.*)

Królewiec, dnia 14 Maja n. s.

Nie otrzymaliśmy jeszcze doniesienia o szczegółach bitwy, d. 2 t. m. stoczony, spodziewamy się jednak, że wkrótce je mieć będziemy. Wszystkie pisma publiczne i różne prywatne listy zgodnie donoszą, że wojska *Napoleona*, które się w bitwie tej znajdowały, w liczbie przewyższały nasze wojsko, i że rodowici *Francuzi* bili się z największą zaciętością. *Pruskie* wojska, pomimo dogodności położenia i sztuczne obróty *Napoleona*, bitwę tę z największą utrzymały chwałą. Zwycięstwo terazniejsze winni jesteśmy bohatyrskiemu pokoleniu spółbraci naszych, rostopności naszych dowódców, i przykładaniu się Oby, przyjaźnią z sobą złączonych *Monarchów*, którzy, równie, jako i Xiążęta *Królewskiej* rodziny naszej, w każdym miejscu, gdzie największe było niebezpieczeństwo, obecnością Swą zagrzewali walczących. Nowozaciężni wojownicy w męstwie i odwadze starali się wyrównać starym i doświadczonym żołnierzom: wielu z nich ochotnie szli na baterie nieprzyjacielskie i bagnetem przełamywali szeregi *Francuzów*. Kiedy tak ci młodzieńcy, mężnie walczący za wybawienie oyczyzny, z ochotą życie swe niosą w ofierze; pozostali w domach mieszkańcy ostatek swego poświęcają majątku, do którego zniszczenia łupieżcy nie mieli dosyć czasu. Teraz przyszedł czas, w którym złoto powinno się zamienić w żelazo, dla tego, żeby żelazo mogło się zamienić w złoto. (*Gaz. S. Peter: Akad.*)

Królewiec 27 Maja n. st.

Odebraliśmy tu doniesienie, które *Królewsko-Pruski Gubernator Wojenny* w *Berlinie* na dniu 22 t. m. otrzymał.

„ Marszałek *Victor* na dniu 19 t. m. ciągnął przez *Dahme* ku *Baruth*, jednakże śpiesznie obrócił się wstecz, i cofnął do *Sonnenwalda*, albowiem tegoż dnia o godzinie 4tej korpus Jenerała *Bülowa* przybył do *Baruth*. *Rotmistrz v. Blankenburg*, towarzysz wyprawy *Schilla*, napadł w wieczor na nieprzyjaciela w *Luckau*, wziął mu 120 ieńców, 2ch oficerów, mnóstwo bagażów, nie straciwszy żadnego ze swoich człowieka. Marszałek *Victor* godziną wprzód oddalił się z tego miejsca, a zatem o mało, nie został tak, iak w przeszłej wojnie, od *huzarów* poymany.

Francuzki korpus ucieka w głąb *Saxonii*, nasze zaś woyska ścigają go natarczywie, i ciągną ku *Elster*.

Mieszkańcy tych okolic w *Saxonii*, przez które Francuzi przeciągali, nie mogą w dokładnym obrazie opisać okrucieństw, których od nieprzyjaciół doznawali. (*Zuschauer.*)

Lipsk, dnia 3 maja, n. s.

Wczora równo ze dniem, o kilka mil od miasta naszego, między zebranymi w jedno miejsce woyskami Francuzkiemi, pod naczelném dowództwem Cesarza Napoleona, a połączonemi woyskami Rossyysko-Pruskiemi zaszła jeneralna bitwa; *Lutzen* było miejscem walki, która trwała od poranku do godziny 11stey w nocy, a w której zwycięstwo przeważało się zupełnie na stronę sprzymierzonych. Strzelanie z dział przez cały dzień tak mocne było, że na kilka mil w około ziemia się trzęsła; strata ze strony Pruskiej w tak straszney bitwie, musiała być bardzo znaczną, ale nieprzyjaciół poniosł nierównie większą, a naybardziej, że bitwę tę, po wzięciu szturmem baterji jednej, kawalerja i bagnety Pruskie rozstrzygnęły.

Nieprzyjaciół walcząc na milę się cofnął. Ze strony Pruskiej żaden nie dostał się w niewolę; Francuzów też nie wiele wzięto; ponieważ woyska z rozpaczą i naywiększą były się zaciętością; a tém samém nikogo bynajmniej nie oszczędzano. Z Pruskiej strony lekko ranieni Jenerał *Blücher* i Jenerał Leytnant *Scharnhorst*; Jenerał *Hünerbein* rękę utracił. Xiążę *Leopold Hessen Homburg*, ciężko raniony, wkrótce potem umarł; pod Xciem Pruskim *Augustem* konia ubito. Prussacy po bitwie w nocy na placu bitwy, na oznaczenie radości swojej, z dział strzelali; przez cały dzień dzisiejszy (3 maja) żadnego nie słyszeliśmy strzału, co przekonywa, że Francuzi o kilka mil w tył się cofnęli; mówią tu, że jazda Rossyysko-Pruska natarczywie ich ściga.

Główne Rossyyskie woysko zgola w bitwie tej nie było. (*Gaz. S. Peterz. Akad.*)

Lipsk, dnia 4 Maja n. s.

Nie mamy tu ani jednego teraz żołnierza Francuzkiego. Wszystkie drogi są wolne. Zamierzam *Napoleona* było, postępując z *Jeny* w dół *Sali*, dójsz do *Elby* i odciąć *Lipsk*, *Hallę* i *Dessau*. Przeszedłszy wąwozy *Kiezeńskie*, stanął on tyłem do *Lipska*, a prawém skrzydłem ku *Lutzen*. Woysko Rossyysko-Pruskie, pod dowództwem Hrabiego *Wittgensteina* i *Blüchera*, stało lewém skrzydłem ku *Weissenfels*, prawém zaś ku *Pegau*. Daleko więcej piechoty miał *Napoleon*, aniżeli woysko sprzymierzone: to ostatnie przewyższało go w kawalerji. Artylleryą obie strony miały równą. Mało to pomogło *Napoleonowi*, iż on, chcąc nieczynną zrobić jazdę naszą, ośmielił się wyszść na równinę w czworogranach, podobnych do redut ruchomych, których węgly nakształt bastyonów; działami obwarowane były, w celu wstrzymania kawalerji krzyżowym ogniem. Wiele czworogranów nieprzyjacielskich rozbite były. Ochotnicy batalionu leibgrenadierów Pruskich zdobyli baterję Francuzką, która nam wiele kosztowała. Batalion ten, nie małą w tym razie poniósł stratę, sławą się jednak uwieńczył. Nie udało się Francuzom żadnego wziąć jeńca: nasi mało wzięli niewolnika, gdyż nie chcieli nikomu przepuścić. Woyskami sprzymierzonymi dowodzili Najjaśniejszy Imperator Wszech Rossy i Król Pruski, Francuzkiem *Napoleon*. Noc przerwała bitwę. Woyska nasze biwakowały na placu bitwy. Dnia 3go żadne nie zaszły działania. Francuzi się cofnęli, a woysko sprzymierzone poszło ku *Reta* i *Born*. (*Gaz. S. Peters. Akad.*)

Hamburg, dnia 18 Maja n. s.

Od dnia 13go t. m. Francuzi wcale spokojnie zachowują się na *Feddel*, a z *Haarburgą* wysyłają często Parlamentarzystów do Duńczyków. Xiążę *Brunswicki Oels* od dzisiejszego poranku tu się znajduje, a Xiążę *Chrystyan Duński* co godzina jest spodziewany — Jenerał *Tettenborn* bawi u nas, i wszystko za-

powiada, iż obecność jego dłużej trwać będzie: rozumieć należy, iż Francuzi na tamtej stronie *Elby* nie są dość mocni dla przedsięwzięcia czegoś ważnego przeciwko miastu naszemu — Od przeszłego piątku, to jest od dnia 14go aż do dnia wczorajszego, *Wexlarze* zamknęli byli swoje kantory, i żadnych summ gotowizną nie opłacano: dziś znowu kantory są otwarte, gotowizna krążyć zaczęła, i zażądane summy każdemu się dostarczają; dowód, że publiczność jest spokojniejsza, i żadnego nie obawia się spuszczenia. Z resztą wypłaty idą regularnie, i żaden dół swoich nie przerwał.

Jeszcze dnia 9go Maja, gdy Francuzi byli na *Ochsenwerder* i *Wilhelmsburgu*, strażę nasze mieyskie stojące pod bronią, zapytane były od Jenerała *Tettenborna*: „kto dobrowolnie chce iść na nieprzyjaciela?“, natychmiast 400 ludzi wystąpiło z szeregow i udali się na pole (sławy). (*Zuschauer.*)

Londyn, dnia 4 Maja n. s.

J. K. W. Xiążę *Cumberland* (piąty syn Króla Angielskiego) wieczerał na dniu 29 Kwietnia n. st. u swojego najstarszego brata Xięcia *Regenta*, pożegnał się z Królową swoją Matką, i nazajutrz pojechał do *Harwich*, skąd wczoraj na fregacie *Nymfhe* do *Niemiec* popłynął. Xiążę ten ma teraz lat 42 swojego wieku, 20,000 funtów sterlingów dochodu, i przez długi czas mieszkał w *Hannowerze*. Bierze tylko z sobą swojego koniuszego Kapitana *Porter*, czterech służących, i kilka wierzchowych koni: pozostała jego staynia, składająca się z 16 koni, została za 1300 gwineów przedana. Dano także rozkaz przedania zapasów wina, co wszystko długą nieobecność Xięcia w stolicy zapowiada.

Pod *Harwich* gotują okręty dla przewiezienia 5000 woyska do *Niemiec*; ładują na nie także wiele ammunicyi, siodła, i innych rzeczy do uzbrojenia potrzebnych. Dla pośpiechu wyprawy, rozkazano naszym regimentom milicyi w okolicy mil 30stu, aby zapasy swoje tymczasowie złożyły.

Hrabia *Aberdeen* ma wyjechać na bardzo ważne poselstwo. Twierdzą zgodnie, że jest wyprawiony do *Wiednia*.

Wiele okrętów, które świeżo z warsztatów na morze spuszczone, otrzymały następne nazwiska. *Borodino*, Xiążę *Kutuzow*, *Płatow*, *Kozak*, *Wilno*, *Smoleński* i *Moskwa*. (*Zuschauer.*)

Londyn, dnia 23 Kwietnia, n. st.

Wczoraj Xiążę *Auguste de Sussex*, 6ty syn Króla Angielskiego przydował zgromadzeniu Bankierów i Negocyantów miasta *Londynu*, zebranych w celu utworzenia subskrypcyi na rzecz Patryotów Niemieckich. J. K. W. w mowie, którą miał z tego powodu, okazał, iak wiele ceni to poświęcenie się bez granic Niemieckiego narodu, i tę szlachetną walkę, którą za niepodległość swoją toczy: przytoczymy tu cenniejsze mieysca z jego mowy.

„Przenikniony iestem, mówił ten Xiążę, nay-
„żywszém uczuciem wdzięczności ku narodowi Nie-
„mieckiemu, który umieścił na tronie iedną gałąź
„mojego rodu, i nigdy nie zapomnę, że krew Ger-
„manów płynie w żyłach moich. Przywiązanie mo-
„ie do narodu Niemieckiego iest tym większe, że
„na jego łonie przepędziłem pierwsze lata moiej mło-
„dości... Położenie iego, z wielu względów, iest dziś
„toż samo, iakie było położenie Francyi w czasie pier-
„wszey koalicyi obcych Mocarstw: boiaźń obcey nie-
„woli i rozerwania na części oyczystey krainy, na-
„dała była narodowi Francuzkiemu nowe siły, i przy-
„gotowała dla niego pasmo ówczesnych pomysła-
„ności. Germania uległa obcemu iarzmu, ale aż do
„tey pory nie miała podaney sposobności rozwinię-
„nia całej swey mocy, skruszenia kaydan niewoli
„odzyskania swojej swobody, i okazania tey niepo-
„konaney wytrwałości, która zawsze była charakte-
„rystyczném iey znamieniem. Lecz teraz wspiera
„na dzielnie wiekomysłnych Rossyan potęgą, i prze-
„mądre zamiary ich wspianiałego Monarchy, w

„dzi zbliżony moment odrodzenia swojego. „
Po tej mowie, która nayżywsze sprawiła wrażenie; postanowiono, że duch szlachetnego oporu obcemu uciskowi, który, za chwalebnym przykładem Ros-
syan, i świetnym powodzeniem ich oręża, okazuje się teraz w Niemczech, powinien być wszystkimi, podług możliwości, wspierany sposobami; że należy zaraz otworzyć subskrypcyą dla wsparcia wdów, sierot, i tych wszystkich, którzy w obronie sprawy powszechney naydolegliwsze poniosą ofiary; że będzie utworzony Komitet mający się zatrudniać zbieraniem, rachunkami, rozdzielaniem, i posyłaniem przeznaczonych szczególnym osobom pomocy. Subskrypcya natychmiast została otworzona, i w tymże dniu wynosiła już 6000 funtów szterlingów. (*Le Conservateur.*)
WIADOMOSCI ROZMAITE.

Podług nie wątpliwych wiadomości, Królewsko-Pruski korpus ochotników dnia 18 Maja, pod *Sandkrüge*, nie daleko *Wittenberga*, przeszedł na tamtą stronę *Elby*, i przodowe jego podiazy dosięgały miast *Brunświku* i *Uelzen*.
Pod *Głogową* w nocy z dnia 6tego na 7my Maja o dwieście kroków od twierdzy rzucono dwie *transze*, a zrobiona wycieczka przez załogę w liczbie 2,000 ludzi, i 7 sztuk dział, po uporczywej bitwie do twierdzy odpartą została. Bombardowanie miasta natychmiast rozpocząć się miało.
Dnia 12go Maja Xiążę Chrystyan Duński wyjechał do korpusu wojsk w *Holsztyńskim* stojących.
W *Danii* Rząd uwolnił kupców od obowiązku okazywania, iak wprzód, dowodów neutralności i początku towarów swoich.
Między Francuzami i Niemcami, którzy wraz z niemi walczą, wielka nie nawiść panuje, i często do krwawych przychodzi bitew.
Gwałtowna burza od zachodu, która wsparła na zad wody *Elby*, była przyczyną, iż dnia 8go Maja, osadzone przy uściu tej rzeki przez Francuzów wysępki zatopione zostały: żołnierze śpieszną ratowali się ucieczką, zostawiwszy swoje bagaże i działa.
Sławny Poeta *Delille* dnia 1go Maja umarł w *Parżu*. (*Zuschauer.*)
A negdoty.
Czyn godny uwagi miał miejsce w czasie pamiętnej i pełnej chwały ułarczki pod *Lüneburgiem*— Kilku Żołnierzy, wystrzelawszy zupełnie ładunki, nieczynnymi zostać musieli. Dla zaradzenia niedostatku wi temu, dziewczyna jedna *Luneburska*, bieży w tumult walczących, wybiera ładunki u poległych: w posród gradu kul latających leci do walczących szeregow, i zebrane do fartucha ładunki rozdziela. Zapewne imię tej odważnej Niemki będzie odkryte i z zasłużoną chwałą świata znanom się stanie.
Pewny żołnierz szwadronu odwodowego Regimentu *Leibkirassyerów*, pod *Połockiem* zabrał w niewolę Francuzkiego lekarza, który mu ofiarował swój zegarek i worek z pieniędzmi. Wspaniały *Kirassyer* odrzucił to oboje. Gdy już jeńca z rąk swoich oddał, a konia jego w zdobyczy sobie miał przysądnego, udał się do *Horodniczego* miasta, prosząc, aby ten koń był przedany na rzecz ranionych i chorych.
W kilka dni po bitwie pod *Klasticą*, która na zawsze zniszczyła zamiary *Oudinota*, znaleziono ciało jednego *Rossyjskiego* officera, w bitwie poległego, którego pies wierny, nigdy dawniej tego officera nie odstępuiący, i tu jeszcze pilnował. Jeden z officerów od konney gwardyi, dowiedziawszy się o tém, posłał Podoficera 5go pólku strzelców, obiecuiąc mu 10 rubli nagrody, jeśli mu psa przyprowadzi. Ofiarowany zwierzęciu pokarm, głaskania i wszelkie inne sposoby nie sprawiły skutku: pies nieodstępował ciała swojego pana. Zawiedziony w swej nadziei podoficer, chciał przynajmniej poległemu woioownikowi oddać pobożną przysługę, i pogrześć jego ciało. Temu zamiarowi pies nie czynił żadnej przeszkody, gdy ziemia pokryła ciało, udał się natychmiast dorowolnie za nowym swoim panem, którego odtąd nie odstępował, a któryby go nie oddał za naywiększe skarby. Do tej pory służy mu to wierne i wdzię-

czne zwierze — Jak wysoka nauka, i jak wielki przykład dla ludzi! (*d. Rsch. Invalid.*)
ARENDA MAJĄTKOW SKARBOWYCH.
3 Rząd Obwodu Białostockiego podaje do publiczney wiadomości; iż w skutek Zalecenia Ministerstwa Finansów, odbywać się będzie w Rządzie niniejszym publiczna licytacya na zadzierżawienie w trzyletnią posesyą, licząc termin oney od dnia 1go Junij terażniejszego 1813go do dnia 1go Junji 1816go Roku wakantnych Skarbowych majątków w tutejszym Obwodzie leżących — Zyczący zatem zadzierżawić któren z tych majątkow, mają się stawić w Rządzie Obwodowym z prawnemi kaucyami na terminach do licytacyi wyznaczonych, to jest: pierwszym dnia 23 Junji, drugim dnia 3go, a trzecim i ostatecznym 10go Julji terażniejszego 1813 Roku — Jakie zaś majątki przeznaczone zostały do zadzierżawienia okazuje następną Tabella —

Tabella. Skarbowych Majątkow czyli Folwarkow w Obwodzie Białostockim leżących do zadzierżawienia w trzyletnią posesyą przeznaczonych.					
Nazwisko Majątkow czyli Folwarkow	Wiele należy do ka- żdego z tych mają- tkow włościanstich męskiej płci dusz	Ilość roczney do Etatu wnie- sionej dzierżawy		Afsygnacyami	
		Srebrem Rossyiskim		Bankowemi licząc na ka- żdy rubel fre- brny po 2 af- sygnacyjnych kopy	
	liczba dusz	Rubli	Kop.	Rubli	Kop.
I. w Powiecie Białostockim					
w Amcie Surażskim					
Folwarki					
a) Zawyki - -	442	3115	91	9347	73
b) Baranki - -	138	2791	57½	8374	72½
c) Tryczowka -	328	1196	96½	3590	89½
II. w Powiecie Sokol- skim.					
1. w Amcie Nowo- wolskim Folwarki					
a, Nowowola z Awul- sem Majewo - -					
b, Reszkowce - -	721	2397	88½	7193	65½
c, Nowinka - -	164	810	54	2431	62
d, Kolonia Grochow- szczyzna - -	36	296	16	888	48
2. w Amcie Stoykow- skim Folwark Du- bowa - - -					
	67	49	74¼	149	24¼
3. w Amcie Sokol- skim Folwarki:					
a, Maczalna - -	258	975	41¾	2926	25¾
b, Wrocenszczyzna					
4. w Amcie Janow- skim Kolonia Kar- czmysko - - -	37	63	-	189	-
5. w Amcie Dubnic- kim Folwark Stoło- wa Kaznica - -	49	51	1½	153	4½
	44	43	20	129	60
	138	1556	19½	4668	58½
III. w Powiecie Biel- skim.					
w Amcie Brańskim					
Folwarki:					
a, Kierznowek -	360	2508	54¾	7525	64¾
b, Buynowo - -	929	3461	95	10385	85
c, Malesze - -	124	1087	96½	3263	89½
IV. w Powiecie Drohi- ckim.					
w Amcie Mielnickim					
Folwarki.					
a, Drohiczyn z Woy- towstwami Wolką i Rogowką - - -					
b, Klukowo - -	194	1377	59	4132	77
	44	143	73	431	19

Sowiernik Pajon.
J. L. Lachowicz. Sekretarz Gubernski.